

Homily 87 on Matthew - they stripped Him - they had platted a crown of thorns

Matt. XXVII. 27-29.

*" Then the soldiers of the governor took Jesus into the common hall, and gathered unto him the whole band of soldiers; and they stripped Him, and put on Him a purple robe; and when they had platted a crown of thorns, they put it on His head, and a reed in His right hand; and they bowed the knee before Him, and mocked Him, saying, Hail, king of the **Jews**."*

As though on some signal the **devil** then was entering in triumph into all. For, be it that **Jews** pining with **envy** and jealousy were mad against Him, as to the soldiers, whence was it, and from what sort of **cause**? Is it not clear that it was the **devil** who was then entering in fury into the hearts of all? For indeed they made a pleasure of their insults against Him, being a savage and ruthless set. I mean that, when they ought to have been awestruck, when they ought to have wept, which even the people did, this they did not, but, on the contrary, were despiteful, and insolent; perhaps themselves also seeking to please the **Jews**, or it may be doing all in conformity to their own **evil** nature.

And the insults were different, and varied. For that Divine Head at one time they buffeted, at another they insulted with the crown of thorns, at another they smote with the reed, men **unholy** and accursed!

What plea shall we have after this for being moved by injuries, after Christ suffered these things? For what was done was the utmost limit of insolence. For not one member, but the whole entire body throughout was made an object of insolence; the head through the crown, and the reed, and the buffeting; the face, being spit upon; the

cheeks, being smitten with the palms of the hands; the whole body by the stripes, by being wrapped in the robe, and by the pretended worship; the hand by the reed, which they gave him to hold instead of a sceptre; the mouth again by the offering of the vinegar. What could be more grievous than these things? What more insulting?

For the things that were done go beyond all language. For as though they were afraid lest they should seem to fall short at all in the crime, having killed the prophets with their own hands, but this man with the sentence of a judge, so they do in every deed; and make it the work of their own hands, and condemn and sentence both among themselves and before Pilate, saying, "*His blood be on us and on our children,*" [Matthew 27:25](#) and insult Him, and do despite unto Him themselves, binding Him, leading Him away, and render themselves authors of the spiteful acts done by the soldiers, and nail Him to the cross, and revile Him, and spit at Him, and deride Him. For Pilate contributed nothing in this matter, but they themselves did every thing, becoming accusers, and judges, and executioners, and all.

And these things are read among us, when all meet together. For that the heathens may not say, that you display to people and nations the things that are glorious and illustrious, such as the signs and the miracles, but that you hide these which are matters of reproach; the grace of the Spirit has brought it to pass, that in the full festival, when men in multitude and women are present, and all, as one may say, at the great eve of the passover, then all these things should be read; when the whole world is present, then are all these acts proclaimed with a clear voice. And these being read, and made known to all, Christ is believed to be God and, besides all the rest, is worshipped, even because of this, that He vouchsafed to stoop so much for us as actually to suffer these things, and to teach us all virtue.

These things then let us read continually; for indeed great is the gain, great the advantage to be thence obtained. For when you see Him, both by gestures and by **deeds**, mocked and worshipped with so much derision, and beaten and suffering the utmost insults, though thou be very stone, you will become softer than any wax, and wilt cast out of your **soul** all haughtiness.

Hear therefore also what follows. For after "*they had mocked Him, they led Him to crucify Him,*" it is said, and when they had stripped Him, they took His garments, and sat down and watched Him, when He should die. And they divide His garments among them, which sort of thing is done in the case of very vile and abject criminals, and such as have no one belonging to them, and are in utter desolation.

They parted the garments, by which such great **miracles** were done. But they wrought none now, Christ restraining His unspeakable power. And this was no small addition of insult. For as to one base and abject, as I said, and the vilest of all **men**; so do they dare to do all things. To the thieves at any rate they did nothing of the kind, but to Christ they dare it all. And they crucified Him in the midst of them, that He might share in their **reputation**.

And they gave Him gall to drink, and this to insult Him, but He would not. But another says, that having tasted it, He said, "*It is finished.*" **John 19:30** And what means, "*It is finished?*" The **prophecy** was fulfilled concerning Him. "*For they gave me,*" it is said, "*gall for my meat, and for my thirst they gave me vinegar to drink.*" But neither does that **evangelist** indicate that He drank, for merely to taste differs not from not drinking, but has one and the same signification.

But nevertheless not even here does their contumely stop, but after having stripped and crucified Him, and offered Him vinegar, they proceeded still further, and beholding

Him impaled upon the **cross**, they revile Him, both they themselves and the passers by; and this was more grievous than all, that on the charge of being an **impostor** and deceiver He suffered these things, and as a boaster, and vainly pretending what He said. Therefore they both crucified Him publicly, that they might make a show of it in the sight of all; and therefore also they did it by the hands of the soldiers, that these things being perpetrated even by a public tribunal, the insult might be the greater.

2. And yet who would not have been moved by the multitude that was following Him, and lamenting Him? Nay, not these wild beasts. Wherefore also He to the multitude vouchsafes an answer, but to these men not so. For after having done what they would, they endeavor also to injure His **honor**, fearing His **resurrection**. Therefore they say these things publicly, and crucified thieves with Him, and wishing to prove Him a deceiver, they say, "*Thou that destroyest the temple, and buildest it in three days come down from the cross.*" **Matthew 27:40** For since on telling **Pilate** to remove the accusation (this was the writing, "*The king of the Jews*"), they prevailed not, but he persevered in saying, "*What I have written, I have written,*" **John 19:22** they then endeavor by their derision of Him to show that He is not a king.

Wherefore they said those things, and also these. If "*He is the king of Israel, let Him come down now from the cross. He saved others, Himself He cannot save,*" **Matthew 27:42** aiming hereby to bring discredit even on His former **miracles**. And again, "*If He be Son of God, and He will have Him, let Him save Him.*"

O execrable; most execrable! What, were not the **prophets** **prophets**, nor the righteous men righteous, because God rescued them not out of their dangers. Nay surely they were, though suffering these things. What then could be equal to your folly? For if the coming of the dangers upon

them did not injure their **honor** with you, how much more in the case of this man, was it wrong for you to be offended, when both by what He did, by what He said, He was ever correcting beforehand this suspicion of yours.

Yet nevertheless, even when these things were said and done, they prevailed nothing, not even at the very time. At any rate, he, who was depraved in such great **wickedness**, and who had spent his whole life in murders and house-breakings, when these things were being said, then confessed Him, and made mention of a kingdom, and the people bewailed Him. And yet the things that were done seemed to testify the contrary in the eyes of those who **knew** not the **mysterious** dispensations, that He was weak and of no power, nevertheless **truth** prevailed even by the contrary things.

Hearing then these things, let us arm ourselves against all rage, against all **anger**. Should thou perceive your heart swelling, seal your breast setting upon it the cross. Call to mind some one of the things that then took place, and you will cast out as dust all rage by the recollection of the things that were done. Consider the words, the actions; consider that He is Lord, and thou servant. He is suffering for you, thou for yourself; He in behalf of them who had been benefited by Him and had crucified Him, thou in behalf of yourself; He in behalf of them who had used Him despitefully, thou oftentimes at the hands of them who have been injured. He in the sight of the whole city, or rather of the whole people of the **Jews**, both strangers, and those of the country, before whom He spoke those merciful words, but thou in the presence of few; and what was more insulting to Him, that even His **disciples** forsook Him. For those, who before paid Him attention, had deserted Him, but His enemies and foes, having got Him in the midst of themselves on the **cross**, insulted, reviled, mocked, derided, scoffed at Him, **Jews** and soldiers from below, from above thieves on either side: for indeed the

thieves insulted, and upbraided Him both of them. How then says Luke that one "*rebuked?*" [Luke 23:40](#) Both things were done, for at first both upbraided Him, but afterwards one did so no more. For that you might not think the thing had been done by any agreement, or that the thief was not a thief, by his insolence he shows you, that up on the cross he was a thief and an enemy, and at once was changed.

Considering then all these things, control yourself. For what do you suffer like what your Lord suffered? Were you publicly insulted? But not like these things. Are you mocked? Yet not your whole body, not being thus scourged, and stripped. And even if you were buffeted, yet not like this.

3. And add to this, I pray you, by whom, and wherefore, and when, and who it was; and (the most grievous matter) that these things being done, no one found fault, no one blamed what was done, but on the contrary all rather approved, and joined in mocking Him and in jeering at Him; and as a boaster, [impostor](#), and deceiver, and not able to prove in His works the things that He said, so did they revile Him. But He held His peace to all, preparing for us the most powerful incentives to long suffering.

But we, though hearing such things, are not patient so much as to servants, but we rush and kick worse than wild asses, with respect to injuries against ourselves, being savage and inhuman; but of those against God not making much account. And with respect to friends too we have the same disposition; should any one vex us, we bear it not; should he insult us, we are savage more than wild beasts, we who are reading these things every day. A [disciple](#) betrayed Him, the rest forsook Him and fled, they that had been benefited by Him spat at Him, the servants of the [high priest](#) smote Him with the palm of the hand, the soldiers buffeted Him; they that passed by jeered Him and reviled Him, the thieves accused Him; and to no man did

He utter a word, but by silence overcame all; instructing you by His actions, that the more meekly you shall endure, the more will you prevail over them that do you **evil**, and will be an object of admiration before all. For who will not admire him that endures with forbearance the insults he receives from them that are using him despitefully? For even as, though any man suffer **justly**, yet enduring the **evil** meekly, he is considered by the more part to suffer **unjustly**; so though one suffer **unjustly**, yet if he be violent, he will get the suspicion of suffering **justly**, and will be an object of ridicule, as being dragged captive by his **anger**, and losing his own nobility. For such a one, we must not call so much as a freeman, though he be lord over ten thousand servants.

But did some person exceedingly provoke you? And what of that? For then should self-control be shown, since when there is no one to vex, we see even the wild beasts gentle; for neither are they always savage, but when any one rouses them. And we therefore, if we are only then quiet, when there is no one provoking us, what advantage have we over them. For they are both oftentimes **justly** indignant, and have much excuse, for by being stirred and goaded are they roused, and besides these things they are devoid of reason, and have savageness in their nature.

But whence, I pray you, can you find a plea for being savage and fierce? What hardship have you suffered? Have you been **robbed**? For this self-same reason should you endure it, so as to gain more amply. But were you deprived of character? And what is this? Your condition is in no way worsened by this, if you practise self-command. But if you suffer no grievance, whence are you **angry** with him that has done you no harm, but has even benefited you? For they who **honor**, make them that are not watchful the more vain; but they who insult and despise render those that take heed to themselves more steadfast. For the careless are more injured by being **honored** than by being insulted.

And the one set of **persons**, if we be sober, become to us authors of self-control, but the others excite our **pride**, they fill us with boastfulness, vainglory, folly, they make our **soul** the feeblener.

And to this fathers bear **witness**, who do not flatter their own children so much as they chide them, fearing lest from the praise they should receive any harm, and their teachers use the same remedy to them. So that if we are to avoid any one, it should be those that flatter us rather than those that insult us; for this bait brings greater mischief than insult to them, who do not take heed, and it is more difficult to control this feeling than that. And the reward too is far more abundant from thence, and the admiration greater. For indeed it is more worthy of admiration to see a man insulted, and not moved, than beaten and smitten, and not falling.

And how is it possible not to be moved? One may say. Hath any one insulted you? Place the sign upon your breast, call to mind all the things that were then done; and all is quenched. Consider not the insults only, but if also any good has been ever done unto you, by him that has insulted you, and straightway you will become meek, or rather consider before all things the **fear** of **God**, and soon you will be mild and gentle.

4. Together with these things even from your own servants take a lesson concerning these matters; and when you see yourself insulting, but your servant holding his peace, consider that it is possible to practise self-control, and condemn yourself for being violent; and in the very time of offering insults learn not to insult; and thus not even when insulted, will you be vexed. Consider that he who is insolent is beside himself and mad, and you will not feel indignant, when insulted, since the possessed strike us, and we, so far from being provoked, do rather pity them. This do thou also; pity him that is insolent to you, for he is

held in subjection by a dreadful monster, rage, by a grievous **demon**, **anger**. Set him free as he is wrought upon by a grievous **demon**, and going quickly to ruin. For so great is this disease as not to need even time for the destruction of him that is seized with it. Wherefore also one said, "*The sway of his fury shall be his fall;*" **Sirach 1:22** by this most of all showing its tyranny, that in a short time it works great ills, and needs not to continue long with us, so that if in addition to its strength it were apt to last, it would indeed be hard to strive against.

I should like to show what the man is who insults, what he that practises self-control, and to bring nakedly before you the **soul** of the one and the other. For you should see the one like a sea tost with a tempest, but the other like a harbor free from disturbance. For it is not disturbed by these **evil** blasts, but puts them to rest easily. For indeed they who are insulting, do everything in order to make it sting. When then they fail of that hope, even they are thenceforth at peace, and go away amended. For it is impossible that a **man**, who is **angry**, should not utterly condemn himself, even as on the other hand it is impossible for one who is not **angry** to be self-condemned. For though it be necessary to retaliate, it is possible to do this without **anger** (and it were more easy and more wise than with **anger**) and to have no painful feeling. For if we be willing, the **good** things will be from ourselves, and we shall be with the **grace** of God sufficient for our own safety and **honor**.

For why do you seek the **glory** that comes from another? Do thou **honor** yourself, and no one will be able to insult you; but if you dishonor yourself, though all should **honor** you, you will not be **honored**. For like as, unless we put ourselves in an **evil** state, no one else puts us in such a state; even so unless we insult ourselves, no one else can put us to shame.

For let any man be great and worthy of admiration, and let all **men** call him an adulterer, a thief, a violater of tombs, a murderer, a robber, and let him be neither provoked or indignant, nor be conscious to himself of any of these crimes, what disgrace will he thence undergo? None. What then, you may say, if many have such an opinion of him? Not even so is he disgraced, but they bring shame upon themselves, by accounting one, who is not such, to be such. For tell me, if any one think the sun to be dark, does he bring an ill name on that heavenly body, or on himself? Surely on himself, getting himself the character of being blind or mad. So also they that account **wicked** men good, and they that make the opposite **error**, disgrace themselves.

Wherefore we ought to give the greater diligence, to keep our **conscience** clear, and to give no handle against ourselves, nor matter for **evil** suspicion; but if others will be mad, even when this is our disposition, not to care very much, nor to grieve. For he that has got the character of a **wicked** man, being a **good** man, is in no degree thereby hurt as regards his being such as he is; but he that has been suspecting another vainly and causelessly, receives the utmost harm; as, on the other hand, the **wicked** man, if he be supposed to be the contrary, will gain nothing thence, but will both have a heavier judgment, and be led into greater carelessness. For he that is such and is suspected thereof, may perhaps be humbled, and acknowledge his **sins**; but when he escapes detection, he falls into a state past feeling. For if, while all are accusing them, offenders are hardly stirred up to compunction, when so far from accusing them, some even praise them, at what time will they who are living in **vice** be able to open their eyes? Do you hear that **Paul** also blames for this, that the Corinthians (so far from permitting him that had been guilty of fornication, to acknowledge his own **sin**), applauding and honoring him, did on the contrary urge him on in **vice** thereby? Wherefore, I **pray**, let us leave the

suspicious of the multitude, their insults and their honors, and let us be diligent about one thing only, that we be conscious to ourselves of no evil thing, nor insult our own selves. For so both here, and in the world to come, we shall enjoy much glory, unto which God grant we all may attain, by the grace and love towards man of our Lord Jesus Christ, to whom be glory world without end. Amen.

Preek 87 over Mattheüs

Mat. XXVII. 27-29 .

" Dan is de soldaten van de gouverneur namen Jezus in de gemeenschappelijke hal , en vergaderden over Hem de ganse bende; en zij Hem ontkleed hadden, deden zij Hem een purperen kleet om; en wanneer ze een kroon van doornen gevlochten hebbende, zetten die op Zijn hoofd, en een riet in Zijn rechterhand; en op hun knieen voor Hem, bespotten zij Hem, zeggende: Wees gegroet , koning van de Joden . "

Alsof op sommige het signaal van de duivel werd vervolgens invoeren in triomf in de gehele. Voor, zij het dat de Joden vertreuren in afgunst en jaloezie waren gek tegen Hem, als aan de soldaten, van waar was die, en van wat voor soort oorzaak ? Is het niet duidelijk dat het de duivel die toen werd het invoeren in woede in de harten van allen? Want inderdaad maakten ze een plezier van hun beledigingen tegen Hem, die een woeste en meedogenloos set. Ik bedoel dat, als ze hadden moeten zijn vol ontzag , wanneer ze zouden moeten weenden, hebben die zelfs de mensen deden, dit deden ze niet, maar, integendeel, waren plundering , en brutaal; misschien zelf ook op zoek naar het behagen Joden , of het kan allemaal te doen in overeenstemming met hun eigen slechte karakter .

En de beledigingen waren verschillend en gevarieerd. Om die Divine Head in één keer dat ze geslagen, dan weer

beledigd ze met de kroon van doornen, in een ander sloegen zij met het riet, mannen **onheilig** en vervloekte!

Wat pleidooi zullen we na deze te worden verplaatst door blessures, nadat Christus deze dingen lijden? Want wat werd gedaan was de uiterste grens van onbeschaamdheid. Voor niet een lid, maar het hele lichaam werd gedurende ten doel insolence gemaakt; het hoofd door de kroon en het riet en buffeting; het gezicht, waarbij bespuwd; de wangen, wordt geslagen met de palmen van de handen; het hele lichaam van de stroken door wordt verpakt in de mantel en de voorgewende eredienst ; de kant van het riet, dat zij hem gegeven in plaats van een scepter te houden; de mond weer door het aanbieden van de azijn. Wat is er ernstiger dan deze dingen zijn? Wat beledigen?

Voor de dingen die gedaan werden verder gaan dan alle talen. Want alsof ze waren bang dat zij niet mochten lijken te vallen korte op alle in de misdaad, die doodde de **profeten** met hun eigen handen, maar deze man met het vonnis van een rechter , zodat ze in elke daad ; en maken het het werk van hun eigen handen, en veroordelen en veroordelen zowel onderling als voor **Pilatus** , zeggende: "*Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen,* " **Matthew 27:25** en Hem te beledigen, en doen ondanks Hem zelf, die hem bindt , wat leidt Hem weg, en maken zich auteurs van de hatelijke handelingen gedaan door de soldaten, en Hem te nagelen aan het **kruis** , en Hem te beschimpen, en naar Hem spugen en Hem bespotten. Voor **Pilatus** droeg niets in deze zaak , maar zelf deed alles wat, steeds aanklagers en rechters en beulen, en alles.

En deze dingen worden gelezen onder ons, als alles bij elkaar ontmoeten. Voor dat de **heidenen** niet mag zeggen, dat je weer te geven aan mensen en naties de dingen die zijn **glorieuze** en illustere, zoals het tekenen en de **wonderen** , maar dat je verbergt deze kwesties waarvoor verwijt zijn; de **genade** van de Geest heeft

teweegebracht, dat in het volledige festival , wanneer mensen in menigte en **vrouwen** aanwezig, en al, zoals men zou kunnen zeggen zijn, bij de grote vooravond van het Pascha , toen al deze dingen moeten worden gelezen; wanneer de hele wereld aanwezig is, dan zijn al deze handelingen afgekondigd met een duidelijke stem. En deze wordt gelezen, en maakte **bekend** voor iedereen, Christus wordt **verondersteld** te zijn God en, naast al de rest, wordt aanbeden , zelfs als gevolg van deze, dat Hij verwaardigde zoveel voor ons als eigenlijk bukken om deze dingen lijden, en leren ons allemaal **deugd** .

Deze dingen laten we dan voortdurend te lezen; Want groot is de versterking, het grote voordeel daar worden verkregen. Want als je hem ziet, zowel door gebaren en door **daden** , bespot en vereerd met zoveel spot en geslagen en het lijden van de grootst mogelijke beledigingen, hoewel gij zeer steen, zult u zachter dan geen was geworden, en zult uitwerpen van je **ziel** alle hoogmoed .

Hoor dus ook wat volgt. Want nadat "*zij Hem bespot hadden, leidden ze hem om hem te kruisigen,*" wordt gezegd, en toen ze hem hadden ontdaan, namen zij zijn klederen en ging zitten en keek naar Hem, toen Hij zou sterven. En zij verdelen zijn klederen onder hen, dat soort dingen gebeurt in het geval van zeer walgelijke en verachtelijke criminelen, en zoals niemand hebben die behoren tot hen, en zijn in volslagen verlatenheid.

Ze scheidden de kledingstukken, waardoor zulke grote **wonderen** werden gedaan. Maar ze gewrocht niemand nu, Christus beteugeling Zijn onuitsprekelijke macht. En dit was geen geringe toevoeging van belediging. Want zoals bij één basisstation en abject, zoals ik al zei, en de gemeenste van alle **mensen** ; dat doen ze durven om alle dingen te doen. Om de dieven in ieder geval hebben ze niets van dien aard, maar om Christus ze durven het

allemaal. En zij Hem gekruisigd in het midden van hen, opdat Hij delen in hun [reputatie](#) .

En zij gaven Hem gal te drinken, en dit aan Hem beledigen, maar hij wilde niet. Maar een ander zegt, dat het te hebben geproefd, zei Hij: "*Het is volbracht.* " [Johannes 19:30](#) En wat betekent, "*is het klaar?* " De [profetie](#) werd vervuld van Hem. "*Voor die ze me gaven,*" zo wordt gezegd, "*gal voor mijn vlees, en voor mijn dorst hebben zij mij edik te drinken.* " Maar ook niet dat [evangelist](#) aangeven dat hij dronk, om louter naar smaak verschilt niet van het niet drinken, maar heeft één en dezelfde betekenis.

Maar toch niet ook hier doet hun smaad stoppen, maar nadat hij uitgekled en Hem gekruisigd, en bood hem azijn, ze nog steeds ging verder, en ziende Hem gespietst op het [kruis](#) , zij Hem uitschelden, zowel zij voor zichzelf en voorbijgangers; en dit was ernstiger dan al, die op het verwijt van een [oplichter](#) en bedrieger Hij leed deze dingen, en als een opschepper, en tevergeefs doen alsof ze wat Hij zei. Daarom is ze beiden gekruisigd Hem publiekelijk, dat ze een show van te kunnen maken in de ogen van alle; en dus ook deden ze het door de handen van de soldaten, dat deze dingen ook wordt gepleegd door een publiek tribunaal, kan de belediging des te groter zijn.

2. En toch, wie zou niet door de menigte die hem volgde, en Hem betreuren zijn verhuisd? Neen, niet deze wilde beesten. Waarom Hij ook naar de veelheid vouchsafes een antwoord, maar om deze mensen niet zo. Want na gedaan te hebben wat ze zouden proberen zij ook om Zijn verwonden [eer](#) , vrezen Zijn [opstanding](#) . Daarom zeggen dat ze deze dingen in het openbaar, en gekruisigd dieven met Hem, en die willen bewijzen dat hem een bedrieger , zeggen ze, "*Gij, Die den afbreekt tempel , en opbouwt in drie dagen kom af van het kruis .* " [Matthew 27:40](#) Want aangezien op het vertellen van [Pilatus](#) om de beschuldiging (dit was het schrijven, verwijderen "*De koning van de*

Joden”), heerste zij niet, maar hij volhardde in zeggende: *“Wat ik geschreven heb, heb ik geschreven, ”* [John 19:22](#) zij dan trachten door hun bespotting van Hem te laten zien dat hij is geen koning.

Daarom zeggen zij die dingen zei, en ook deze. Als *“Hij is de koning van [Israel](#) , laat hem nu naar beneden komen van het kruis . Hij redde anderen, Zichzelf kan Hij niet redden , ”* [Matthew 27:42](#) streven hierbij in diskrediet te brengen, zelfs op zijn voormalige brengen [wonderen](#) . En nogmaals, *“als Hij zijn [Zoon van God](#) , en Hij zal Hem te hebben, laat hem te slaan Hem.”*

O execrable; meest verfoeilijk! Wat waren niet de [profeten profeten](#) , noch de rechtschapen mannen rechtvaardig, omdat God hen niet uit hun gevaren gered. Neen zeker waren ze, hoewel lijden deze dingen. Wat dan kan gelijk aan uw dwaasheid? Want als de komst van de gevaren die op hen heeft hun niet verwonden [eer](#) met u, hoeveel te meer in het geval van deze man, was het verkeerd voor u om te worden beledigd, wanneer zowel door wat Hij deed, door wat Hij zei: Hij was ooit het corrigeren van te voren dit vermoeden van jou.

Maar toch, zelfs wanneer deze dingen werden gezegd en gedaan, de overhand ze niets, zelfs niet op zijn tijd . In ieder geval, hij, die verdorven in zulke grote [goddeloosheid](#) , en die had zijn hele leven doorgebracht moorden en huis-breakings, wanneer deze dingen werden gezegd zijnde, dan beled Hem, en maakte melding van een koninkrijk , en de mensen beweede Hem. En toch is de dingen die werden gedaan leek het tegendeel in de ogen van degenen die getuigen [wisten](#) het niet [mysterieuze](#) bedelingen , dat Hij was zwak en geen macht, toch [de waarheid](#) heerste zelfs het tegendeel dingen.

Hoorzitting dan deze dingen, laten wij ons wapenen tegen alle woede , tegen alle [boosheid](#) . Mocht gij waarnemen je hart zwellen, verzegelen je borst instelling daarop het

kruis . Call to geest iemand van de dingen die toen plaatsvonden, en je zal werpen als stof alle woede door de herinnering aan de dingen die werden gedaan. Denk aan de woorden van de acties ; van mening dat Hij is Heer , en gij knecht. Hij lijdt voor u, gij voor uzelf; Hij ten behoeve van hen die waren gebaat bij Hem en had Hem gekruisigd, gij in namens uzelf; Hij ten behoeve van hen die Hem despitefully had gebruikt, gij vaak in de handen van hen die gewond zijn geraakt. Hij is in de ogen van de hele stad, of liever van het hele volk van de **Joden** , zowel vreemden, en die van het land, voor wie Hij sprak deze barmhartige woorden, maar gij in de aanwezigheid van weinig; en wat was meer beledigend voor Hem, dat zelfs Zijn **discipelen** Hem verlieten. Voor degenen, die voor betaalde hem aandacht, had Hem verlaten, maar Zijn vijanden en vijanden, Hem te hebben gekregen in het midden van zichzelf op het **kruis** , beledigd, beschimpt, bespot, uitgelachen, bespot Hem, **Joden** en soldaten van beneden, van boven dieven aan weerszijden want inderdaad de dieven beledigd en verweet hem beiden. Hoe dan zegt Lucas dat één "*bestrafte?* " **Luke 23:40** Beide zaken werden gedaan, want in eerste instantie zowel hem verweet, maar daarna één deed dat niet meer. Voor dat je niet zou kunnen denken dat het ding was gedaan door een overeenkomst, of dat de dief was niet een dief , door zijn onbeschaamdheid hij je laat zien, dat op het kruis hij was dief en een vijand, en meteen werd veranderd.

Rekening houdend met dan al deze dingen, beheers je. Want wat doe je lijdt als wat uw Heer heeft geleden? Was je publiekelijk beledigd? Maar niet als deze dingen. Bent u bespot? Nog niet je hele lichaam, omdat het niet zo gezeseld, en gestript. En zelfs als je geslagen, maar toch niet zo.

3. En toe te voegen aan deze toch af, door wie en waarom, en wanneer, en wie het was; en (de meest pijnlijke zaak), dat deze dingen gedaan, niemand gevonden fout, niemand

de schuld van wat er gebeurd was, maar integendeel allemaal nogal goedgekeurd en trad in Hem bespotten en in joelende bij Hem; en als een opschepper, **bedrieger** en verleider , en niet in staat om te bewijzen in Zijn werken de dingen die Hij zei, zo deden zij Hem beschimpen. Maar Hij hield Zijn vrede aan allen, de voorbereiding voor ons de meest krachtige prikkels om lankmoedigheid.

Maar wij, hoewel horen zulke dingen, zijn niet zozeer de patiënt als voor bedienden, maar we haast en schoppen erger dan wilde ezels, met betrekking tot verwondingen tegen onszelf, die wild en onmenselijke; maar van degenen tegen God niet het maken van veel rekening. En met betrekking tot vrienden te hebben we dezelfde gezindheid; moet iemand ergeren ons, dragen wij het niet; zou hij ons beledigen, we zijn wilde meer dan wilde beesten, wij, die het lezen van deze dingen elke dag. Een **leerling** hem verraden, de rest Hem verlieten en vluchtten, zij die waren gebaat bij Hem spuwden naar Hem, de dienaren van de **hogepriester** sloeg hem met de palm van de hand, de soldaten buffeted Hem; die voorbijgingen uitgejouwd Hem en beschimpt Hem, de dieven beschuldigden hem; en niemand deed Hij dat woord uitbrengen, maar door te zwijgen overwon alles; waarin u door Zijn daden , dat hoe meer gedwee zal u doorstaan, hoe meer je de overhand over hen, dat doe je **kwaad** , en zal een voorwerp van bewondering voor iedereen. Want wie zal hem niet te bewonderen dat verdraagt met verdraagzaamheid de beledigingen die hij ontvangt van hen die gebruik maken van hem boosaardig? Want gelijk, hoewel iemand lijdt **rechtvaardig** , maar blijvende het **kwaad** gedwee, wordt hij beschouwd als door de meer deel te lijden **ten onrechte** ; dus hoewel men lijdt **onrechtvaardig** , maar als hij gewelddadig zijn, zal hij het vermoeden van het lijden krijgen **rechtvaardig** , en zal een voorwerp van spot zijn, als gevangene wordt gesleept door zijn **woede** , en het verliezen van zijn eigen adel. Voor zo iemand, moeten we

niet noemen zozeer als een freeman, hoewel hij een heer is meer dan tienduizend dienaren.

Maar wist een aantal persoon u gans provoceren? En hoe zit dat? Want dan moet zelfbeheersing getoond, sinds wanneer er niemand te ergeren, zien we zelfs de wilde dieren zacht; want geen van beiden zijn ze altijd wilde, maar als een wekt hen. En we daarom, als we alleen dan stil, als er niemand provoceren ons, welk voordeel hebben we over hen. Want zij zijn allebei vaak **terecht** verontwaardigd, en veel excuus, want door roeren en altijd de baas zijn ze opgewekt, en naast deze dingen die ze zijn verstoken van verstand, en hebben savageness in hun aard.

Maar van waar, ik bid u, kunt u een pleidooi voor het zijn wild en woest te vinden? Wat ontberingen hebben jullie geleden? Bent u **beroofd**? Voor deze self-dezelfde reden moet je doorstaat, zal zo meer ruimschoots te winnen. Maar was je beroofd van karakter? En wat is dit? Uw conditie is op geen enkele wijze verergerd door dit, als je zelf-commando te oefenen. Maar als je geen klacht lijden, vanwaar ben je **boos** met hem eens dat u heeft gedaan geen kwaad, maar heeft u zelfs geprofiteerd? Want zij die **eren**, maken ze dat niet waakzaam hoe ijdel; maar zij die beledigen en verachten maken die acht nemen om zich meer standvastig. Voor de onzorgvuldig worden meer verwond door te worden **geëerd** dan door beledigd. En de ene set van **personen**, als we nuchter zijn, worden aan ons auteurs van zelfbeheersing, maar de anderen prikkelen onze **trots**, ze ons vullen met opschepperij, ijdelheid, dwaasheid, ze maken onze **ziel** van de zwakkere.

En om deze vaders dragen **getuige**, die hun eigen kinderen zo veel als ze berispen niet vleien, vrezende opdat uit de lof ze moeten geen kwaad krijgen, en hun leerkrachten maken gebruik van dezelfde remedie voor hen. Dus dat als we één te vermijden, moet die ons vleien in plaats van degenen

die ons beledigen zijn; voor deze aas zorgt voor meer onheil dan belediging voor hen die geen acht doen nemen, en het is moeilijk om dit gevoel dan dat te regelen. En ook de beloning is veel meer overvloedig van daar, en de bewondering groter. Want het is inderdaad meer bewonderenswaardig om te zien een man beledigd, en niet bewogen, dan geslagen en geslagen, en niet te vallen.

En hoe is het mogelijk om niet te worden verplaatst? Men kan zeggen. Heeft iemand beledigd u? Plaats het teken op uw borst, bellen om al de dingen die toen werden gedaan erg; en al wordt afgeschrikt. Denk niet alleen de beledigingen, maar als ook enige goede is ooit tot u gedaan, door Hem die u heeft beledigd, en terstond zult u gedwee worden, of beter gezegd te overwegen voordat alle dingen die de **vrees** van **God** , en al snel zul je mild zijn en teder.

4. Samen met deze dingen, zelfs vanaf je eigen knechten hebben een les met betrekking tot deze zaken; en als je jezelf ziet beledigen, maar uw dienaar die zijn vrede, van mening dat het mogelijk is om zelfbeheersing te oefenen, en veroordeel je voor gewelddadig; en in de tijd van het aanbieden van beledigingen leren niet te beledigen; en dus niet, zelfs wanneer beledigd, wordt u geërgerd. Bedenk dat hij die opstandig is buiten zichzelf en boos , en u zult niet het gevoel verontwaardigd, wanneer beledigd, omdat de bezeten lijken ons, en wij, zo ver van uitgelokt, doen in plaats van medelijden met hen. Dit doe jij ook; medelijden met hem dat is brutaal voor u, want hij onderworpen wordt gehouden door een vreselijke monster, woede , door een pijnlijke **demon** , **woede** . Stel hem vrij als hij wordt gewrocht door een pijnlijke **demon** , en gaat snel te gronde. Want zo groot is deze ziekte zo niet eens nodig tijd voor de vernietiging van hem, dat is in beslag genomen met het. Daarom ook een zei, "*de heerschappij van zijn grimmigheid zal zijn val zijn;*" **Jezus Sirach 01:22** door deze meest van al toont zijn tirannie, die in een korte tijd het

werkt geweldig kwalen, en moet niet door te gaan lang met ons, zodat als in aanvulling op zijn sterkte het ware apt duren, zou het inderdaad moeilijk om te strijden tegen.

Ik wil laten zien wat de man is die beledigt, wat hij die zelfbeheersing beoefent, en nakedly voordat u de bring **ziel** van de ene en de andere. Voor je het ene als een zee moet zien Tost met een storm, maar de andere als een haven vrij van storingen. Want het niet wordt verstoord door deze **kwade** ontploffing, maar zet ze gemakkelijk rusten. Want zij die beledigen, doen er alles aan om het steek te maken. Als dan zijn ze niet van die hoop , zelfs zij zijn voortaan in vrede, en ga weg gewijzigd. Want het is onmogelijk dat een **man** , die is **boos** , niet volkomen zichzelf veroordelen, zelfs als aan de andere kant is het onmogelijk voor iemand die is niet **boos** op zichzelf veroordeeld zijn. Want al is het noodzakelijk om wraak te nemen, is het mogelijk om dit te doen zonder **woede** (en dat was meer eenvoudig en wijzer dan met **woede**) en geen pijnlijk gevoel hebben. Want als we bereid zijn, de **goede** dingen zullen zijn van onszelf, en wij zullen met de **genade** van God voldoende voor onze eigen veiligheid en **eer** .

Want waarom doe je het zoeken naar **eer** dat afkomstig is van een ander? Doe jij **eren** jezelf, en niemand in staat om u te beledigen zal zijn; maar als je jezelf te schande, maar alles moet **eren** je, je zal niet worden **gehonoreerd** . Want gelijk, tenzij we onszelf in een **slechte** staat, niemand anders plaatst ons in een dergelijke staat; zelfs zo, tenzij we ons beledigen, kan niemand anders ons te schande.

Want laten iemand zijn groot en bewonderenswaardig, en laat alle **mensen** hem noemen een echtbreker , een dief , een violater van graven, een moordenaar , een dief , en laat hem niet uitgelokt of verontwaardigd, noch bewust zijn om zichzelf van elke van deze misdaden, wat schande zal hij daar te ondergaan? Geen. Wat dan, kun je zeggen, als velen hebben zulk een mening over hem? Zelfs zo is hij in

ongenade, maar ze brengen schande op zich, door rekening te houden een, die is niet van dien aard, zoals te zijn. Voor vertel me, als iemand denkt dat de zon te donker, hij brengt een slechte naam op die hemelse lichaam, of op zichzelf? Zeker op zichzelf, om zichzelf het karakter van het zijn blind of gek . Dus ook zij die verantwoordelijk zijn **slechte** mensen goed , en zij die het tegenovergestelde te maken **fout** , schande zichzelf.

Daarom moeten wij te meer ijver te geven, om ons te houden **geweten** duidelijk, en geen handvat te geven tegen onszelf, noch van belang voor **het kwaad** vermoeden; maar als anderen zullen gek , zelfs wanneer dit is onze gezindheid, heel veel niet te geven, noch om te rouwen. Want wie het heeft karakter van een **boze** man, die een **goede** man, is in geen diploma daardoor gekwetst ten aanzien van zijn wezen, zoals hij is; maar die is tevergeefs en causelessly vermoeden een andere, ontvangt de grootst mogelijke schade; als, aan de andere kant, de **boze** man, als hij wordt verondersteld om het tegendeel te zijn, zal er niets van daar te krijgen, maar zal hebben beide een zwaarder oordeel , en geleid worden in een grotere onvoorzichtigheid. Want wie is zodanig en wordt ervan verdacht, misschien zijn vernederd , en zijn te erkennen **zonden** ; maar toen hij opsporing ontsnapt, valt hij in een staat verleden gevoel. Want als wij, terwijl alle zijn hen te beschuldigen, zijn daders nauwelijks geroerd tot wroeging, wanneer zo ver van hen te beschuldigen, sommige zelfs lof hen, op welk tijdstip zullen zij die leven in **bankschroef** in staat zijn om hun ogen te openen? Hoor je dat **Paul** wijt ook voor deze, dat de Korinthiërs (zo ver van hem dat schuldig is aan ontucht was het toelaat, om zijn eigen erkennen **zonde**), applaudisseren en ter ere van hem, deed integendeel drang hem in **vice** daarbij? Daarom, ik **bid** , laten wij de vermoedens van de menigte, hun beledigingen en hun **eer** , en laat ons ijverig over maar één ding, dat we ons bewust zijn om onszelf geen **kwaad** ding, noch beledigen onszelf. Voor dus zowel hier, en in de

wereld te komen, zullen we genieten van veel heerlijkheid , tot wie God kennen we allemaal kunnen bereiken, door de genade en liefde in de richting van de mens van onze Heer Jezus Christus , aan wie zijn glorie wereld zonder einde.
Amen .